

samråd i morgen, hvor han skal komme med denne redegørelse, og så er der ikke nogen af regeringspartierne, der overhovedet vil løfte en flig for, hvad det er, man planlægger, hvad det er for nogle ideer, man har.

Ideen i at have en debat om det her er jo netop, at man kan lade meningerne brydes. Man kan komme med de forskellige udspil og så få en debat om det. Men hvorfor i himlens navn kan man ikke forklare: Hvad er det for noget, der er planerne i det her? Hvorfor bliver det hele tiden udskudt?

Jeg synes, det er meget bemærkelsesværdigt, at enten har regeringen altså ikke respekt for sine egne politiske udspil, eller også har regeringen ikke respekt for Folketinget, og jeg ved ikke, hvad der er værst af de to ting.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Fremskridtspartiet går ind for, at forældrene skal have mere tid sammen med deres børn. Vi skal igen have det sådan, at det er forældrenes ansvar at sørge for børnenes opvækst og opdragelse og ikke som nu det offentlige.

Men det sker ikke med det lovforslag her. Der er måske lidt flere forældre, der vil gå på orlov, når man kan få lidt mere ud af det økonomisk. Men selve problemet med, at forældrene har en reel valgmulighed, løser dette lovforslag ikke. Forældrene er presset så hårdt med skatter og afgifter, at de føler sig tvunget til begge to at arbejde, altså at komme ud på arbejdsmarkedet. Var der politisk vilje, kunne det selvfølgelig ændres.

Det er jo sådan i dag, at forældrene i virkeligheden betaler ca. 60.000 kr. til det offentlige pr. barn for at få det passet; ca. 42.000 kr. over skattebilletten og ca. 18.000 kr. i direkte betaling.

Fremskridtspartiet mener, at det var meget bedre, at de penge, det offentlige bruger på børnepasning, blev givet i skatteletelse til de forældre, der har børn i den pasningskrævende alder. På den måde ville forældrene få en virkelig valgmulighed i modsætning til, hvordan det er i dag. Det ville ikke koste det offentlige flere penge, og det ville heller ikke koste forældrene flere penge, men muligheden ville være der for forældrene til selv igen at passe deres børn eller ansætte en ung pige i huset til at passe dem.

Det offentlige skal selvfølgelig stille de børnehaver og vuggestuer m.v., som vi har i dag, til rådighed, således at de forældre, der ønsker

at betale de ca. 60.000 kr. om året, skal kunne benytte dem. I takt med at forældrene vælger selv at passe deres børn – og det tror jeg vil blive i et virkelig stort omfang, når forældrene finder ud af, hvor meget det sammenlagt koster at få børnene passet af det offentlige – vil der blive rigeligt med børnehaver og vuggestuer. Dem må vi så selvfølgelig afhænde til andet formål. Jeg ved godt, at det er meget firkantet sagt, det her, men det er muligheden. Det er muligheden for, at forældrene igen kan få det virkelige valg.

Når vi ser et lovforslag i den retning, et lovforslag, vi muligvis selv kommer med, men desværre ved vi jo i dag, at der ikke er flertal for den slags i Folketinget – men så snart vi ser muligheden for det, vil vi komme med et nøjagtigt lovforslag, der går i den retning. Det vil være det rigtige.

Det, der er fremsat her i dag, kan vi ikke gå ind for.

Den fg. formand (Anders Mølgaard):

Ordføreren vedrørende lovforslag nr. L 80 angående lov om orlov (børnepasningsorlov), hr. Ole Sohn, har ordet.

Ole Sohn (SF):

Naturligvis havde vi håbet, at der var en lidt større velvilje for forslaget, men kan jeg konstatere, at det er ikke de mest positive bemærkninger, der er kommet, om at hæve ydelsen for børnepasningsorloven?

Jeg må sige, at jeg forstår det ikke helt. Jeg kan forstå, hvis man ud fra nogle familiepolitiske synsvinkler eller velfærdspolitiske synsvinkler principielt er imod det, men jeg forstår ikke, at regeringspartierne har været så lukkede eller negative over for spørgsmålet om at hæve orlovsydelsen.

Det er jo helt oplagt, at på den måde, ordningen fungerer på i dag, hvor ydelsen er blevet nedsat, virker den socialt skævt. Det vil sige, at man har lavet en ordning, som alene er tiltænkt de økonomisk mest velfunderede familier, mens lavtlønsområdet stort set er forhindret i at gøre brug af børnepasningsorloven.

For at give et eksempel: Hvis man tager udgangspunkt i den nuværende lave sats og man som fabriksarbejderske – en enlig mor måske – har 160.000 kr. i årsindkomst, ja, så mister man ved at gøre brug af den ret, man har til børnepasningsorlov, 76.000 kr. af sin årsindkomst. Det har vedkommende naturligvis ikke